

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/73/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010706
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2511010706.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci odsúdeného O. C., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 3PP/113/2011 zo dňa 05.03.2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. mája 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného O. C., nar. XX.XX.XXXX, sa zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 3PP/113/2011 zo dňa 05.03.2012, bola podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 zamietnutá žiadosť odsúdeného O. C., nar. XX.XX.XXXX o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava V zo dňa 21.04.2011 pod sp.zn. 2T/41/2011 a to podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v trvaní 3 (troch) rokov.

Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia okresného súdu, k zamietnutiu žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody došlo primárne z dôvodu, že v konkrétnom prípade neboli splnené materiálne podmienky umožňujúce rozhodnúť pozitívnym výrokom. V konkrétnosti súd prvého stupňa poukázal na samotnú osobu obžalovaného doposiaľ 11-krát súdne trestaného, z toho vo výkone trestu osemkrát. Napriek odporúčeniu riaditeľa ústavu, kde odsúdený aktuálne vykonáva trest na jeho podmienčné prepustenie s dohľadom, okresný súd žiadosti odsúdeného nevyhovel. Poukázal pritom na ďalšiu skutočnosť vyplývajúcu práve z hodnotenia spracovaného riaditeľom ústavu, podľa ktorého prognóza sociálneho zlyhania u odsúdeného C., sa javí byť ako menej priaznivá. Sám riaditeľ v citovanom hodnotení konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie.

Ako ďalej vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, zmyslom podmienčného prepustenia osoby odsúdenej nie je v to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú pracovnú morálku počas výkonu trestu odňatia slobody bol páchatel automaticky prepustený po vykonaní stanovenej časti trestu, bez zreteľa k účelu trestu. Podmienčné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život, a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Zohľadňujúc príslušnú právnu úvahu a berúc do úvahy súčasne zákonnú dikciu regulujúcu režim rozhodovania o podmienčnom prepustení osoby odsúdenej, napokon súd prvého stupňa skonštatoval, že v konkrétnom prípade absentujú materiálne podmienky umožňujúce osobu odsúdeného prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody. Už v minulosti došlo u odsúdeného C. k jeho podmienčnému prepusteniu, pričom počas plynutia skúšobnej lehote sa osvedčil, avšak v neskoršom období sa opakovane dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený.

Vzhľadom na početnosť odsúdení, práve súd prvého stupňa skonštatoval, že v danom prípade nie je možné očakávať, že v prípade podmieneného prepustenia odsúdený na slobode povedie riadny život, z dôvodu ktorého jeho žiadosť zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený O. C., ktorú sťažnosť aj písomne odôvodnil. V dôvodoch podanej a odôvodnenej sťažnosti sa nestotožňuje s uznesením okresného súdu zamietajúceho jeho žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu. Okresným súdom tvrdená domnienka, že v prípade prepustenia na slobodu by pravdepodobne nevedol riadny život sa zakladá len na subjektívnom pohľade. Súd prvého stupňa pritom vôbec nebral do úvahy jeho pozitívne hodnotenie z výkonu trestu. Napokon aj sám riaditeľ vo svojom stanovisku navrhol jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré stanovisko súd prvého stupňa takisto nebral na vedomie. V neposlednom rade poukázal aj na skutočnosť, že na posledný výkon trestu nastúpil dobrovoľne. Vzhľadom k týmto skutočnostiam v konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd prehodnotil jeho argumenty a vyhovel jeho sťažnosti.

Na podklade podanej sťažnosti, odvolací súd v zmysle § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného O. C. nie je dôvodná.

Na margo okresným súdom vydaného uznesenia z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol zákonne, pokiaľ žiadosti odsúdeného O. C. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nevyhovel. Podkladom pre takéto (negatívne rozhodnutie) sú práve skutočnosti nachádzajúce sa v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Ani z pohľadu odvolacieho súdu, samotná osoba odsúdeného O. C. aj napriek určitým pozitívnym signálom z posledného výkonu trestu odňatia slobody nedáva dostatočne reálne záruky na zistenie, či v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život.

Zodpovedá skutočnosti zistenie súdu prvého stupňa, konkretizované v odôvodnení napadnutého uznesenia, že už v minulosti odsúdený bol podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody napriek skutočnosti, že sa počas skúšobnej lehoty osvedčil, dopúšťal sa opakovane ďalšej trestnej činnosti. Práve tieto okolnosti, tak ako konštatuje aj súd prvého stupňa, nevytvárajú reálnu záruku na možnosť konštatovania, že na slobode povedie riadny život, teda absentuje tu jedna z materiálnych podmienok potrebných na rozhodnutie pozitívnym výrokom.

V tomto smere odvolací súd, ako je vyššie naznačené, si osvojuje argumentáciu súdu prvého stupňa nachádzajúcu sa v odôvodnení.

Na margo preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa, považuje za potrebné odvolací súd vytknúť tomuto (súdu prvého stupňa), že výrok o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie nie je celkom kompletný, keďže súd prvého stupňa neuviedol aj konkrétne písmeno § 66 odsek 1 Trestného zákona vzťahujúceho sa na charakter trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený O. C. uznaný vinným. Uvedenie konkrétneho písmena zákonného ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona má význam pre preskúmateľnosť samotného rozhodnutia, keďže je potrebné okrem materiálnych podmienok skúmať aj splnenie formálnej podmienky v podobe minimálnej dĺžky trestu potrebného sa vykonať na to, aby mohol odsúdený podať žiadosť o podmienené prepustenie.

Samotné formálne pochybenie však neznamená nezákonnosť rozhodnutia ako takého, z dôvodu ktorého odvolací súd v konečnom dôsledku rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.